

Jääkäri Paukku lopetti kiväärillä paukuttamisen

Jääkäripataljoona 6:ssa palvellut ALEKS PAUKKU, entinen työmies, kyllästyi sotimiseen. Hän käsitti oikein, ettei työläisellä enempää kuin muullakaan kansansa parasta katsovalla suomalaisella kansanmiehellä ole syytä sotimiseen Neuvostoliiton työläisiä ja talonpoikia vastaan.

Siksi hän iski pistimen turpeeseen ja antautui puna-armeijalaisten vangiksi.

Jääkäri Paukku oli tavannut edellisen talvisodan aikana Neuvostoliitossa sotavankeina olleita sotilaita. Siksi hän upseerien peloittelusta huolimatta ei pelännyt vangi- si antautumista. Hän tiesi, että Neuvostomaassa kohdellaan sotavankeja hyvin. Nyt hän kirjoittaa kokemuksistaan teille, Suomen armeijan sotilaita, muun muassa seuraavaa:

„Minua on kohdeltu täällä hyvin, ei mitään pakkoa puhua sitä, mitä ei tahdo.

Täällä annetaan vangeille tavallisesti kahdesti päivässä lihakeittoa ja kerran puuroa. Tupakkaa annetaan vangeille minkä haluaa polttaa, se on kyllä sät-kätupakkaa, mutta kuitenkin hyvää.

Olen tullut myöskin vakuuteiksi, että venäläiset eivät vihaa Suomen kansaa.

Siis toivoisin, että suomalaiset sotilait ymmärtäisivät nämä muutamat rivit ja siirtyisivät tälle puolelle ilman pelkoa ja epäilystä.

Tervehtien, jääkäri

ALEKS PAUKKU“.

Rooseveltin lausunto

„MEIDÄN TINKIMÄTÖN PÄÄMÄÄRÄMME ON HITLERILÄISEN VAARAN HÄVITTÄMINEN“

NEW YORK. Eräässä Amerikan ulkopoliittikkaa käsittelevässä kirjelmässään presidentti Roosevelt lausui äskettäin muun muassa:

„Kansamme on päättänyt, että hitleriläisen vaara, joka uhkaa kaikkea sitä, mitä me puolustamme, on hävitettävä ja kansamme pysyy yhä lujemmin tässä päätöksessään. Me olemme noudattaneet ja noudattamme edelleenkin kaikinpuolisen avunannon politiikkaa niille maille, jotka tekevät toimekasta vastarintaa hyökkääjävallalle. Tämä politiikka on terveen järjen politiikka. Mutta se on vain menettelytapa eikä päämäärä. Meidän todellinen ja tinkimätön päämäärämme on hitleriläisen vaaran hävittäminen. Tämän päämäärän saavuttamisessa me jaamme täydellisesti vastuun niiden kansojen kanssa, jotka tämän päämäärän saavuttamiseksi taistelevat ja vertaan vuodattavat“.

TOTUUS ENNEN KAIKKEA

— Sissit antoivat meille selkään aseilla, jotka he meiltä äskettäin valtasivat.

— Siinä tapauksessa kirjoittakaa rintamatiedonantoon „Saksan aseiden loistava voitto“.

Serbia ilmikapinassa

YKSIN NISHIN PIIRISSÄ 20000 SISSIÄ.
SISSEIHIN LIITTYVÄT KAIKKI
KANSANKERROKSET.

TUKHOLMA. Sanomalehti „Göteborgs posten“ kirjoittaa, että etelä-Serbian Nishin piirissä taistelee saksalaisia ja italialaisia vastaan hyvin järjestettyjä sissijoukkoja, joissa on noin 20.000 miestä. Serbiassa on kansallinen vapaustaistelu saanut suuren laajuuden. Isänmaanystävien taistelujoukkoihin liittyvät upseerit, ylioppilaat, työttömät työläiset ja muut. Ankaria taisteluja käydään sekä saksalaisia ja italialaisia että myöskin niitä serbialaisia vastaan, jotka julkevat täyttää miehitysviranomais- ten käskyjä.

STAMBUL. Serbialainen lehti „Novo vreme“ tiedottaa, että

Norjan kansa ei alistu hitleriläiseen komentoon

TUKHOLMA. Aikakauslehti „Die Welt“ kirjoittaa: Viime päivinä norjalaiset patriootit ovat räjäyttäneet sotatarvikejunan Oslon Aalesundista hävisi 70 kalastaja-alusta miehistöineen. Kalastajien arvellaan paenneen Englantiin tahi Islantiin. Uusien sabotaashitapausten vuoksi on

Shabatshin kaupungin läheisyydellä on alkanut kapina, joka osallistuu papistokin. Ympäristön talonpojat ovat muodostaneet sissijoukkoja, joita johtavat entiset upseerit, opettajat y.m.

Unkarilainen sanomalehti „Magyar nemzet“ kirjoittaa: „Sissitaistelut Jugoslaviassa ovat saavuttaneet sellaisen laajuuden, että nyt ei enää ole kysymys erillisistä hyökkäyksistä, vaan todellisesta sodasta“.

Sama sanomalehti toteaa, että serbialaisten tunnus lause nyt: „Sissitaistelusta uuteen sotaan saksalaisia vastaan“.

Regalandin maakunnalle määrätty 1 miljoonan kruunun korvausmaksu, joka on suurin Norjan historiassa. Aalesundin kaupungin täytyy maksaa 100 tuhatta kruunua sakkoo sen vuoksi, että siellä oli järjestetty mielenosoitus 70 panttivangin Saksaan lähettämisen johdosta

Eläköön Lokakuun Suuren sosialistisen vallankumouksen XXIV vuosipäivä!

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

Perjantaina, marraskuun 7 p:nä v. 1941

N:o 29

LOKAKUUN VALLANKUMOUKSEN VUOSIPÄIVÄNÄ

Neuvostoliiton kansat ja lukemattomat Neuvostoliiton ystävät kaikissa maailman maissa riittävät tänään suuren Lokakuun vallankumouksen neljätkolmatta vuosipäivää.

Neuvostoliitossa vietetään tätä suurta juhla- päivää pyhän isänmaallisen puolustussodan merkeissä katalaa fascistista päällekkarkaa- jaa vastaan.

Neuvostomaan vihollistenkin on pakko myöntää, että Neuvostoliiton kansat ovat horjumattoman yksimielisiä taistelussaan Hitler-Saksaa sen vasalleita vastaan. Niinpä „Helsingin Sanomat“ johtavassa kirjoituksessaan lokakuun 24 p:nä päivitteli sitä, että Neuvostoliiton sisäisellä rintamalla ei ole havaittavissa mitään ha- oamisen tai moraalisen heikkenemisen merkkejä.

Mikä on totta, se on totta.

Neuvostoliiton kansoilla on, mitä kannattaa puolustaa. Ne eivät puolusta ainoastaan isän- maata ja kotejaan päällekkarkaa- jia vastaan. NE PUOLUSTAVAT LOKAKUUN VALLAN- KUMOUKSEN SAAVUTUKSIA.

Ne puolustavat sosialismin maata, jossa sekä valtiovalta että taloudellinen mahti on työtäte- kevän kansan omissa käsissä. Ne puolustavat maata, jossa ei ole riistäjiä eikä riistettyjä ja jossa kymmenet eri kansallisuudet elävät kes- kenään täydellisessä sovussa, ilman pienintäkään kansallisuusvihän ilmausta. Ne puolusta- vat maata, jossa kulttuuri, tiede ja taide on alistettu kansan palvelukseen.

Ne puolustavat kansainvälisyyden asiaa, kaik- kien kansojen vapauden ja veljeyden asiaa, kansanvallan asiaa, kulttuurin ja edistyksen asiaa, koko ihmiskunnan asiaa fascistista raaka- laisuutta ja pimentolaisuutta vastaan.

Ne puolustavat sosialismin asiaa MARXIN, ENGELSIN, LENININ ja STALININ lipun alla. Tämä kaikki selittää sen yksimielisyyden ja lannistumattoman voiman, jolla Neuvosto- maan kansalaiset nyt taistelevat.

Rauhaarakastava neuvostokansa on tarttunut aseisiin puolustaakseen Lokakuun vallankumouk- sen saavutuksia fascistista rosvoa vastaan. Se ei laske niitä ennenkuin vihollinen on lyöty maahan.

ALAS HITLERILÄISET IMPERIALISTIROSVOT, JOTKA OVAT RIKKONEET MAAILMAN KANSOJEN RAUHA

Mitä Karjalan kansa on saavuttanut Neuvostovallan aikana

Neuvosto-Karjalan kylissä, jotka sotatoimien kulussa ovat väliaikaisesti joutuneet Hitlerin ja Mannerheimin joukko-osastojen haltuun, kiertelevät niinsanotut „rintamaselostajat“, TK:n miehet. He näkyvät esiintyvän asianomaisten urkintalaitosten erikoisvaltuuksin. He nuuskivat joka nurkan sekä julkisissa rakennuksissa että yksityisasunnoissakin, penkovat pöytälaatikot ja lumppuläjät, löytääkseen naljailun ja panettelun aihetta neuvostovaltaa ja sen asukkaita vastaan.

„Rintamaselostuksissaan“ nuo ammattinaljailijat esiintyvät siten samaan tyyliin kuin se entinen „paremman herrasväen“ piika, joka tavallisten ihmisten asuntoon jouduttuaan aina nyrpisteli ylhäisesti nokkaansa ja morkkasi kaikkea, mikä ei ollut niinkuin „herrasväessä ruukattiin“.

Kun kuuntelee, miten rennosti ja omahyväisesti nuo saikkarit haukkua nalkuttavat kaikkia Karjalan oloja, parhaavat Karjalan rahvaan käntien töitä, luulisi heidän tulleen Karjalaan suoraan paratiisista, eikä köyhästä Suomesta, jossa niin moni asia on pahasti vinossa ja rempallaan.

Epäilemättä, Suomessa on paljonkin sellaista „parempaa herrasväkeä“, jonka nykyinen elintaso on korkeammalla kuin karjalaisen talonpojan nykyinen elintaso. Mutta kun puhe on siitä, mitä Karjalan rahvas on saavuttanut neuvostovallan aikana, ei tähän kysymykseen saada herrasväen piika vertaa karjalaisen talonpojan oltavia ja syötäviä esimerkiksi suurkapitalisti Valldenin oltaviin ja syötäviin. Totuuteen päästään vain siten, että katsotaan, millaiset olivat Karjalan kansan olot en-

nen Lokakuun vallankumousta ja nyt.

Ennen vallankumousta oli viljelyn maan pinta-ala Karjalassa 74.000 hehtaaria. Nyt se käsittää yli 240.000 hehtaaria.

Ennen vallankumousta muokattiin Karjalassa maata risukarhilla ja puuauralla. Vuonna 1940-41 työskenteli Karjalan pelloilla 500 traktoria, 61 combine-konetta, 114 suurta puima-konetta ym.

Karjalan peltojen satoisuus oli ennen vallankumousta 8 sentneriä hehtaarilta. Nyt se on 14 sentneriä hehtaarilta.

Ennen vallankumousta oli nälkä Karjalan talonpojan altuisena vieraana. Monin paikoin Karjalaa syötiin säännöllisesti joka vuosi pettuleipää. Noista nälän ja kurjuuden ajoista on nyt ainoastaan kaamea muisto jälellä.

Ennen vallankumousta Karjalan rahvas käveli virsuissa ja kotikutoisissa vaatteissa, jotka ovat saaneet siirtyä jo aikoja sitten kunnollisten nahkajalkineitten ja kutomoteollisuustuotteiden tieltä.

Ennen vallankumousta karjalainen metsätyöläinen työskenteli mitä kurjimmilla nälkäpalkoilla. Vuonna 1940-41 oli metsätyöläisten keskimääräinen päiväpalkka 20-23 ruplaa päivässä. Sadat parhaat metsätyöläiset ansaitsivat 1500-2000 ruplaa kuukaudessa.

Jo v. 1939 metsäteollisuuden tuotanto kohosi 13,6 miljoonaan kuutiometriin, joka on 8 kertaa suurempi kuin v.m. 1913 tuotanto. Metsäteollisuus on varustettu uusialkuisilla koneilla ja välineillä. V. 1939 oli Karjalassa 47 mekanisoitua metsätyöaluetta.

Ennen vallankumousta ei Karjalassa ollut ainoatakaan selluloosa- eikä paperitehdasta. Nyt niitä on useampia.

Vuoriteollisuutta ei ollut juuri nimieksikään, mutta vuonna 1939

Karjalan vuoriteollisuus on tuottanut yli 20 miljoonan ruplan arvosta.

Ennen Lokakuun vallankumousta olivat Karjalan kansalliset joukot lukutaitoisia. Lukutaitoisia oli vain prosenttia. Nyt lukutaito aivan yleinen.

Vuonna 1913 Karjalan koululaisia opiskeli 12.887 lasta. Koululaisia oli harvassa. Vuonna 1941 oli toiminnassa 819 alku- ja keskikoulua, joissa opiskeli 110.000 lasta. Näiden oppilaitosten lisäksi on mainittava Karjalais-Suomalainen Valtion opisto, Opettajakorkeakoulu ja 15 erilaista opistoa.

Ennen Lokakuun vallankumousta ei Karjalassa voinut puhuttakaan kouluopetuksen misestä kansan omalla kielellä eikä yleensä mistään kansallisen kulttuurin kehityksestä. Karjalais-Suomalaisessa Seurassa listisessa Neuvostotasavallan toimivat suomenkielellä koulut karjalaisen väestön asu- mien piirien koulut. Tasaval- korkeakouluissa ja opistoissa opetetaan suomen kielellä.

Suomen kielellä julkaistaan myös paljon kirjallisuutta, nomalehtiä jne. On suomen- kielisiä teattereita ym. taidelaitoksia.

Jo ylläesitetty hyvin valittu nainen luettelo antaa jonkin- laisen käsityksen Karjalan kansan valtavista saavutuksista neuvostovallan aikana, sen elämänsä rauhassa ja sovussa, veljellisyksessä liitossa suuren Venäjän kansan ja Neuvostoliiton kansan kanssa.

Karjalan kansa on yksimielinen ja yhtenäinen sammumattomassa vihassaan sen koteihin hyökänneitä vainolaisia vastaan. Se tulee taistelemaan Lokakuun vallankumouksen suur saavutusten puolesta henkeensä asti.

NUMEROIDEN SELVÄÄ KIELTÄ

Neuvostoliiton teollisuuden kokonaistuotanto oli vuoden 1926 ruplan kurssin mukaan vuonna 1913 12 miljardia ruplaa, vuonna 1940 se oli 137,5 miljardia ruplaa. Teollisuus on siis kasvanut 11,5 kertaiseksi.

Viljantuotanto oli vuonna 1913 4 miljardia puutaa, vuonna 1937 se jo kohosi 7 miljardiin 340 miljoonaan puutaan.

Kylvöpinta-ala oli jo vuonna 1938 32 miljoonaa hehtaaria suurempi kuin vuonna 1913.

Vuonna 1913 oli maataloudessa 7,8 miljoonaa puusahraa ja auraa. Nyt on niiden sijasta siellä 500,900 traktoria, 160,000 combine-konetta ja lukematon määrä muita nykyaikaisia koneita ja välineitä.

Vuonna 1913 oli aatelitilanherrerojen käsissä puolet koko kylvöalasta, vaikka talonpoikia oli 360 kertaa enemmän. Nyt on kaikki maa talonpojilla.

Lokakuun vallankumous ja Suomen itsenäisyys

Suomen nykyiset vallanpitäjät huutavat vahto suussa, kuinka nyt muka taistellaan Suomen itsenäisyyden puolesta. Mutta jos suomalaisen kansanmiehen rauhallisella ja totuutarakastavalla luonnolla katsoo asiaa vähän syvemmältä, saa kysymys kokonaan toisen valon.

Mannerheimien „isänmaarakkaus“ ja „itsenäisyys“-kihku alkoi vasta sen jälkeen, kun Venäjän kansa oli jo kukistanut vallasta vuosisataiset sortajansa ja antoi vapauden ja itsenäisyyden kaikille tsaarin Venäjän sortamille kansoille — myöskin Suomen kansalle.

Tsaarin Venäjä oli kansojen vankila. Mannerheim oli Venäjän keisarin henkivartioupseeri. Mitä parhaimmassa sovussa ja ystävydessä keisarin hovin ja kenraalikuvernöörien kanssa elivät myös Suomen suuromistajat, riistäen kansaa venäläisten pistimien turvin. Silloin he eivät olleet moksiskaan Suomen itsenäisyydestä, vaan vastustivat sitä. Suomen ja muiden tsarismin sortamien kansojen todellisen itsemääräämisoikeuden puolesta taisteli Leninin ja Stalinin johtama bolshevikkien puolue.

Kun keisari oli kukistettu ja Venäjällä oli tullut valtaan Väliaikainen hallitus, julkaisi Suomen silloinen kansanvaltainen eduskunta n.s. valtalain, jonka mukaan korkein valta Suomessa

olisii tullut eduskunnalle. Silloin Suomen herrat hyväksyivät Venäjän väliaikaisen hallituksen määräyksen eduskunnan hajoittamisesta ja ottivat riemulla vastaan tässä tarkoituksessa Helsinkiin saapuneet venäläiset husaarit. Bolshevikit nostivat nytkin äänensä Väliaikaista hallitusta vastaan, Suomen kansan oikeuksien puolesta.

Kun sitten Venäjän kansa kukisti Väliaikaisen hallituksen ja pystytti oman valtansa, antoi se ensi töikseen Suomelle itsenäisyyden.

Ja kun työväen valta Venäjällä lujittui, nousivat entiset tsaarin Venäjän ystävät ja kätyrit Mannerheimit ja muut „pyhään“ taisteluun tätä työtätekevien maata vastaan „Suomen itsenäisyyden puolustamisen“ varjolla. Todellisuudessa he ovat olleet aina valmiit myymään Suomen itsenäisyyden kenelle tahansa, kun se vaan on ollut Neuvostomaan vihollinen.

Suomen kansan miehet! Älkää antako näiden paatuneiden Suomi-syöjien Mannerheimien ja muiden petkuttua itseänne „Suomen itsenäisyyden puolustamisen“ valheilla. Lopettakaa mielien ja maanne turmioon vievä sota, sillä ei Neuvostoliitto ole koskaan uhannut Suomen itsenäisyyttä, vaan se on Suomen kansan todellinen ystävä, joka on aina kunnioittanut ja kunnioittaa Suomen itsenäisyyttä.

Kunnia sille, jolle kunnia kuuluu

Pillastuneet sodanlietsojat koettavat m.m. leimata „ryssän kätyreiksi“ kaikki ne monilukuiset Suomen kansalaiset, jotka ovat sitä mieltä, että Suomen olisi viisainta elää rauhassa ja sovussa suuren naapurinsa, Neuvostoliiton kanssa. Mutta kuvaavaa on, että nuo venäläisvihann lietsojat samalla ovat innokkaita Mannerheimin palvojia. Jos joku vielä ottaa vakavalta kannalta tuota humpukia, olisi hänen ajateltava seuraavia seikkoja:

MISSÄ OLI MANNERHEIM SILLOIN, KUN SUOMEN TYÖTÄTEKEVÄ KANSA TODELLAKIN TAISTELI MAANSA ITSENÄISYYDEN JA VAPAUDEN PUOLESTA NIKOLAI II:sta JA HÄNEN SATRAAPPEJAAN, BOBRIKOVEJA JA SEYNEJÄ SEKÄ NÄIDEN SUOMETTARELAISIA KÄTYREITÄ VASTAAN?

Mannerheim palveli silloin uskollisena lakeijana Venäjän keisarin hovissa, Nikun ja Aleksandran jalkojen juuressa. Kruunajaisissa ja muissa kissanristiäisissä hän kanniskeli Aleksandran hameenlaahustinta.

MISSÄ OLI MANNERHEIM SILLOIN, KUN VENÄJÄN KEISARIN SANTARMIT SUOMALAISINE APUREINEEN URKKIVAT JA NUUSKIVAT SUOMALAISTEN JA VENÄLÄISTEN VALLANKUMOUKSELLISTEN KINTEREILLÄ JA KUN TSAARIN RATSUVÄKEÄ LÄHETETTIIN SUOMEN PAMPUTTAMAAN TYÖLÄISIÄ, JOTKA VAATIVAT OIKEUTTA SUOMEN KANSALLE?

Mannerheim oli silloin ratsuväenupseeri, siis nagaikan vinguttaja Venäjän keisarin sotaväessä.

MISSÄ OLI MANNERHEIM SILLOIN, KUN VENÄJÄN BOLSHEVIKIT LENININ JA STALININ JOHDOLLA KÄIVIVÄT ROHKEAA JA UHRAUTUVAA TAISTELUA SUOMEN ITSENÄISYYDEN PUOLESTA TSAARIN ITSEVALTIUTTA SEKÄ BOBRIKOVEJA, PURISHKEVITSHENJÄ JA STOLYPI-NEJA VASTAAN?

Mannerheim oli juuri noiden Suomi-syöjien Bobrikovien, Purishkevitchien ja Stolypinien henkiystävä.

Kun Venäjän kansa vallankumouksessaan suisti pois niskoiltaan nuo viimeiset „ryssät“, Mannerheimin ystävät, tuli tästä „ryssän kätyristä“ Suomen työväen pyöveli. Suomen kansa nimitti häntä silloin „emälahtariksi“. Nyt hän on Hitlerin aisankannattaja.

Niin että pitäköön Mannerheim vaan hyvänänsä sekä „ryssän kätyrin“ ja „emälahtarin“ että myöskin „Hitlerin aisankannattajan“ tittelit. Hän on ne kaikki ansainnut. Kunnia sille, jolle kunnia kuuluu.

Sotavankien kohtelu Suomessa ja Neuvostoliitossa

RISTIRETKI SOTAVANKEJA VASTAAN SUOMEN LEHDISSÄ

Propagandahurttien sapekas ajojahti venäläisiä sotavankkeja vastaan jatkuu. Lehtemme viime numerossa mainitsimme „Lapatossun“ ja „Muste-Maalarin“ uretöistä tällä alalla. Mutta noiden pienten loppakorvain ilkeänhajuinen kaasuhyökkäys on katsoitu riittämättömäksi, koskapa nyt on viety taisteluun lehtien järeä tykistö — johtavat kirjoitukset. Niinpä lokakuun 23 päivän „Helsingin Sanomat“ ja „Maaseudun tulevaisuus“ johtavan paikalta syytivät hirveitä kirouksia ja julmia uhkauksia niitä Suomen kansalaisia vastaan, jotka ovat tehneet itsensä syyppäiksi vankien inhimilliseen kohteluun, „kestittämiseen“.

Puolustellakseen tuota ruokotonta ajojahtiaan sotavankkeja vastaan „Helsingin Sanomat“

valehtelee niin että korvat heiluu, väittäessään sillä olevan „luotettavia tietoja“ muka sotavankien huonosta kohtelusta Neuvostoliitossa.

Opettaaksemme huutia noille häpeämättömille valehtijoille, tulemme säännöllisesti valaisemaan kysymystä sotavankien kohtelusta Neuvostoliitossa, Punaisen armeijan vangeiksi joutuneiden Suomen armeijan sotilaiden ja upseerien omilla lausunnoilla. Tässä numerossa julkaisemme yhden tuollaisen lausunnon, jossa eräät n.s. Pärmin osastoon kuuluneet entiset Suomen armeijan sotilaat, nykyiset Punaisen armeijan vangit, täydellä asiantuntemuksella rinnastavat vankien kohtelua Neuvostoliitossa ja valkoisessa Suomessa.

SOTAVANKIEN TERVEISET NEUVOSTOLIITOSTA

Lähetämme rakkaat terveisemme vaimoillemme, lapsillemme, omaisillemme sekä kaikille Kotkassa ja Kymissä oleville tuttavillemme.

Sotavankina olo täällä Neuvostoliitossa ei ole vankeutta siinä mielessä kuin siellä Suomessa. Ei täällä pilkata ja syljetä sotavankien silmille, kuten siellä Suomessa suoje-luskuntalaiset tekevät! Ei täällä oteta sotavangeilta saappaita jaloista, kuten sie lä. Suomessa, muun muassa Köyliön vankileirillä tehtiin puna-armeijalaisille! Ei täällä kiduteta vankia nälällä ja tupakan puutteella, kuten siellä Suomessa. Ei täällä rautaja piikkilankaristikot korista sotavangin asunnon ikkunoita, kuten siellä! Vartijamme ovat ihmisiä, eivät kääpetoja, kuten siellä Suomessa! Sanomalehdet, kirjallisuus, jopa elokuvatkin ovat maksuttomasti käytettävissämme, joista sotavangit siellä Suomessa eivät voi edes uneksia-kaan! Jos suomalaiset soti-

laat tietäisivät, miten täällä sotavankkeja kohdellaan, niin ei ainoakaan sotilas viettäisi hetkeäkään kosteissa ampu-mahaudoissa uupuneina, nälkäisinä, viluisina ja märkinä.

Siis vielä kerran lämpimät terveisemme omaiset ja tuttavat.

PAAVO HEINONEN
ALBERT VEST
AKSELI AHVENAINEN.

Neuvostoliitossa
20.X.41

Käyttäkää allaolevaa „Lupalappua“ siirtymiseen Punaisen Armeijan puolelle. Muita ilman sitäkin voi Punaisen Armeijan puolelle tulla.

LUPALAPPU

Kaikille, jotka siirtyvät Punaisen Armeijan puolelle, taataan henki, hyvä kohtelu ja mahdollisuus palata kotiin sodan päätyttyä.

(Alla sama venäjäksi)

ПРОПУСК

Всем, кто перейдет на сторону Красной Армии, обеспечена жизнь, хорошее обращение и возвращение на родину после войны.

Sotavangit viettävät vallankumouksen vuosijuhlaa

Suomalaisina sotavankkeina olemme me saaneet ainutlaatuisen tilaisuuden ensi kerran elämässämme vapaasti osallistua Lokakuun sosialistisen vallankumouksen vuosipäivän viettoon.

24 vuotta sitten Venäjän työläiset ja talonpojat murskasivat kansainvälisen proletariaatin tukemana kansojen sortoon ja riistoon perustuvan tsaristisen järjestelmän ja vapauttivat siten miljoonaiset työtätekevien joukot siitä taloudellisesta kurjuudesta ja henkisestä sorrosta, johon tsaristinen järjestelmä oli ne syössyt.

Suomessa meiltä oli tällaisten juhlien vietto kokonaan kielletty. Sen vuoksi me ryhdyimmekin innolla juhlan järjestelyyn. Meillä on toiminnassa laulukoulu, joka harjoittelee parhailaan juhlassa esiintymistä varten. Kuoromme voi laulaa vapaasti työtätekeville rakkaita lauluja tarvitsematta pelätä joutuvansa ohranan vainon alaiseksi niinkuin Suomessa. Puhujamme voivat vapaasti lausua suomalaisen kansanmiehen ajatuksia Lokakuun vallankumouksen saavutuksista ja opetuksista, jota mahdollisuutta meillä Suomessa ei ollut. Samoin laulajamme, lausujamme ja pakinoitsijamme voivat vapaasti valita esitettävät aiheensa.

Fascistiset kansojen viholliset yrittävät nyt hävittää Neuvostoliiton, murskata neuvostokansan 24-vuotisen sosialistisen rakennustyön saavutukset. Mutta lujana, horjumattomana ja yksimielisenä puolustaa neuvostokansa maataan ja rakennustyönsä tuloksia. Luottaen lujasti Neuvostoliiton kansojen suuren isänmaallisen sodan voittoisaan loppuun valmistaudumme me, suomalaiset sotavangitkin, viettämään Lokakuun juhlapäivää.

OLEMME VARMOJA SIITÄ, ETTÄ LOKAKUUN VALLANKUMOUKSEN HEDELMISTÄ KERRAN VERSOO SUOMENKIN KANSAN VAPAAUS.

LOKAKUUN VALLANKUMOUKSEN JUHLAKOMITEAN PUOLESTA

Sotavangit: MANU KANTOLA ja YRJÖ A. HELENUS.

SOTILAAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 30

Perjantaina, marraskuun 28 pnä v. 1941

„VIELÄ JOKU KUUKAUSI, VIELÄ PUOLI VUOTTA, EHKÄ VUOSI, — JA HITLER-SAKSAN TÄYTYY HALJETA OMIEN RIKOSTENSA PAINOSTA“.

J. V. Stalinin puheesta marraskuun 7 pnä.

Kuka tahtoo „hävittää suomalaiset maan pinnalta“?

Saksan fascististen vallanpitäjien pelinappuloiksi antautuneet Suomen hallitusherrat ovat Amerikan Yhdysvaltain varoituksista huolimatta päättäneet jatkaa veristä uhkapeliään, hyökkäyssotaa Neuvostoliittoa vastaan.

Etsiessään tekosyitä ja verukkeita tälle uusimmalle rikokselleen sodan runtelemaa Suomen kansaa kohtaan he toistavat päivästä päivään sitä omaa tekaisemaansa väitettä, että jotkut Neuvostoliiton johtavat henkilöt olisivat mukana uhanneet „hävittää suomalaiset maan pinnalta“. Kuinka suuri arvo tuon valheellisen väitteen uskottavaksi tekemiselle annetaan, osoittaa sekin, että Suomen hallitus, vieläpä herra Rytkin ovat katsoneet arvolleen sopivaksi kerrata sitä virallisissa asiakirjoissaan ja lausunoissaan, joita Saksan natsit kehuvat „arvokkaiksi“.

Niin „arvokas“ kuin tuo valhe lieneekin sen keksijän ja heidän saksalaisten ihailijainsa mielestä, ei sillä kuitenkaan pitkälle ratsasteta. Ei Suomen hallitus, ei Ryti eikä itse Hitlerkään voi todistaa kenenkään Neuvostoliiton johtohenkilöi eikä kenenkään Neuvostoliiton kansalaisen uhanneen „hävittää suomalaiset maan pinnalta“.

(Loppu 2. sivulla)

Tiedättekö ...

Amerikan Yhdysvallat on myöntänyt Neuvostoliitolle miljardin dollarin lainan aseiden ostoa varten.

* * *

Englannin ja Yhdysvaltain apu Neuvostoliitolle hyökkäysvaunujen, lentokoneiden ja muun aseistuksen muodossa saapuu sekä pohjoisiin että eteläisiin Neuvostoliiton satamiin lakkaamattomana virtana.

* * *

Saksan hallitus on taaskin tunnustellut maaperää erikoisrauhan solmiamiselle Englannin kanssa.

* * *

Englannin hallitus on jyrkästi torjunut nuo fascistisen Saksan rauhantunnustelut selittäen, että se ei koskaan ryhdy mihinkään neuvotteluihin Saksan kanssa, ennenkuin Hitlerin fascistinen hirmuvalta on murrettu.

* * *

Saksan armeija on tähän saakka menettänyt lähes 6 miljoonaa miestä itärintaman taisteluissa.

* * *

Muurmannilla ja muualla pohjoisrintamalla ovat englantilaiset lentäjät jo taistelemassa Neuvostoliiton puolella.

* * *

Suomen valtiovelka v. 1941 loppuun mennessä on 27 miljardia Smk, kun se v. 1939 oli 5 miljardia Smk.

* * *

Marraskuun 3 pnä tapahtui Helsingissä katumielenosoituksia rauhan puolesta, ja 21 rauhan kannattajaa vangittiin.

Kuka tahtoo ...

(Jatkoa 1. sivulta)

Mutta sensijaan on täysin todistettavissa, että noiden samojen herrojen rikollinen seikkailuolitiikka todellakin tähtää "suomalaisten hävittämiseen maan pinnalta". Heidän aloittamansa anastussota on jo maksanut Suomen kansalle ainakin 100.000 miestä kaatuneina ja haavoittuneina, lukuunottamatta rintaman takana suruun, kurjuuteen ja tauteihin sortuneita. Heidän tahdostaan jatkuu suomalaisten sotilaitten uhraamisen joukkoimitassa Saksan fascistisen Molokin pohjattomasti kukaan, vastoin Suomen kansan tahtoa, vastoin demokraattisten suurvaltain varoituksia. Heidän käskystään ajetaan Suomen miehiä edelleenkin surman suuhun koskaan toteutumattoman "Suur-Suomi"-aatteen nimessä.

Eikö ole siis selvää, että ne ovat Hitler ja hänen suomalaiset apurinsa, jotka tahtovat "hävittää" suomalaiset maan pinnalta?"

Kansainvälisyyden ja sosialismin hengessä kasvaneille Neuvostoliiton kansalaisille on kansallisuusviha vierasta. He eivät vihaa Suomen kansaa. Mutta heidän oikeutensa ja velvollisuutensa on puolustaa sosialistista isänmaataan sen alueelle tunkeutuneita vieraita sotavoimia vastaan, mitä kansallisuutta ne lienevätkin.

Itse Hitler myöntää "salamosotansa" menneen myttyyn, ja puhuu nyt vuosia kestävästä sodasta. Sellainen näköala on siis Suomenkin kansan edessä, jos sen nykyiset valtanpitäjät, Hitlerin uskolliset liittolaiset, saavat edelleenkin sen kohtaloista määrätä. Tuo näköala todellakin merkitsee "suomalaisten hävittämistä maan pinnalta" fascistisen Saksan ryöstöpyyteiden nimessä.

Pystyykö Hitler liittolaisineen vielä käymään sotaa vuosia, on enemmän kuin kyseenalaista. Mutta ehdottoman varmaa on, että Neuvostoliitto pystyy karkoittamaan maastaan sen alueelle tunkeutuneet viholliset, mannerheimiläisiä "Suur-Suomi"-seikkailijoita myöten, kestäköön sota kuinka kauan tahansa, vaatiko se minkälaisia uhreja tahansa.

Mitä kotona kirjoitetaan?

Sotamies Otto H. Kujalalle Kpk 9/5311/B kirjoittaa hänen vaimonsa Impi Kuusamon Nissinvaarasta:

"... Niin, Keräsen Yrjö se on kaatunu. Oli sekin ikävä sanoma, kun oli niin mukava mies ja tattu. Kyllä on surua täynnä hänenki koti. Pelko tässä on meilläkin että jos isä sattuu kaatumaan. Sydän on aina surusta pakahtumaisillaan. Ei jaksa muuta kuin itkien haakailla lasten keskellä, kun ajattelee kuinka olemme turvottomia ilman isää".

Reservisotamies Kalle Törmäselle Kpk 9/5311/C kirjoittaa hänen äitinsä Fanni Törmänen Kuusamon kirkonkylästä:

"Mikäpä tässä olisi ollessa jos se savotta loppuisi ennenkuin kaikki kaatuu. Kyllä niitä kaatuu, se pitää uskoa kun joka päivä lasketaan häntään täälläkin. Paljon niitä on jotka on viime kerran maallisesta koistaan lähteneet. On kuulunut, että tässä kuussa on poikien otto ja silloin tulee Paulilla lähtö, eikä silloin jää meille enää ketään".

Sotamies Kalle V. Haatajan Kpk 9/5311/V vaimo Lyyli Haataja Kuusamon Alakitkasta kirjoittaa:

"Tämä on ikävää aikakautta kun on niin monen monta tuttua poikaa mejän sevusta mennyt. Ei niitä saata luetella tässä kirjeessä, sillä on niin paha mieli. Tiltakin on jäänyt leskeksi. Leinos Tauno on myös mennyt. Tanelikaan ei saanut tehdä lehmilleen heinää, ei

liset, mannerheimiläisiä "Suur-Suomi"-seikkailijoita myöten, kestäköön sota kuinka kauan tahansa, vaatiko se minkälaisia uhreja tahansa.

edes niin paljoa että oli edes yhdelle lehmälle riittänyt. Hänet vietiin yhdessä Antin kanssa, mutta ei ole tietoa, että minne. Poliisit kävi heitä monta kertaa hakemassa kun eivät totelleet niitä annettuja käskyjä joita tuli kakkille".

Sotamies Toivo Väisäsel Kpk 9/5311/C kirjoittaa hänen serkkunsa Tyyne Väisänen Kuusamon Poussunkylän Teerirastasta:

"Kyllä niitä tulee ta sotaorpoja ja -leskiä. Niitä on kuulemma kaatunut ta jos kuinka monta tuttu miestä. On kaatunut Rokaisen Kustun poika ja Laakalan Uuno. Kyllä on ta mä maailma mallissaa. Kyllä tuntuu ikävälle kuulua niitä uutisia. Maatalon töitä täällä on koitettu ta vain eipä siitä taho ta mitään, kun ei ole monesakaan talossa miestä. Tuola Suomussalmen puolelta niitä on kaatunut. Lienet kuullu, että Hoikkalan Juho on kaatunut ja Moillas pikku Eino sekä Erkin Joonin poika. Ja haavottunut on Erkin Eino, Ala-anttilan Antti ja Matalan sen entinen Aarne. Erkin Eino ja Anttilan Antti on keasti. Siirtolan Olli kans on haavottunu".

Sanoi...

"Älä mene sinne, tai min ten tulee sinullekin Saksa reisu", sanoi rovaniemeläinen rahtimies tammalleen, jos oli menossa karkuun saksalaisten kasarmille päin.

"Kaikki on käynyt suurtelmien mukaan", sanoi Hitler, kun itärintamalla lätkä kuusi miljoonaa miestä on netti.

"Tosiasia on, että Iso-Britannia, Amerikan Yhdysvallat ja Neuvostoliitto ovat yhdistyneet yhtenäiseksi leiriksi, joka on asettanut päämääräkseen hitleriläisten imperialistien ja heidän anastusarmeijainsa tuhoamisen. Nykyaikainen sota on moottorien sota. Sodan voittaa se, joka tulee olemaan ylivoimainen moottorien tuotannossa. Kun yhdistetään Yhdysvaltojen, Iso-Britannian ja Neuvostoliiton moottorituotanto, niin meillä tulee olemaan ainakin kolme kertaa enemmän moottoreita kuin Saksalla. Siinä on yksi Hitlerin rosvoimperialismin kiertämättömän tuhon perusteita".

J. V. STALININ puheesta marraskuun 6 pnä.

"TÄSTÄ EI HYVÄÄ SEURAA",
SANOO SUOMALAINEN PIKKUPORVARISOTILAS
"SUUR-SUOMI"-HAIHATTELUSTA

Eräs sotavanki, pikkuliikemies, joka 41 ikävuodestaan huolimatta joutui taistelemaan "Suur-Suomen" puolesta, kertoi lehtemme edustajalle seuraavaa (emme paljasta haastateltavan nimeä, koska emme halua, että hänen suomalaisessa "vapaudessa" asuva perheensä joutuisi kärsimään):

"Heti kun ylitimme Suomen vanhan rajan, alkoivat miehet vakavasti pohtia, mistä oikein oli kysymys. Tästä ei hyvää seuraa, arveltiin aivan yleisesti. Vaikka saavuttaisimmekin Suur-Suomen rajat, niin mitä sitten? Näiden tavottomien alueiden hallussapitoon ja kunnostamiseen ei voimamme riittä, kun missään emme ole tavanneet alkuperäisiä karjalaisia, joita olimme muka tulleet "vapauttamaan". Oli vain kissoja ja koiria autioissa taloissa.

Ja mitä tämä kaikki meille sotilaille maksaa?

Mikäli säilymme hengissä, menettämme puutteellisissa varusteissa soilla ja rämeillä rämpiessämme työkykymme — ainakin osittain. Velkamme, jotka edellisen sodan jälkeen ennätettiin vain osaksi maksaa, moninkertaistuvat, eikä moratorio tee muuta kuin siirtää kurjuuden tuonnemmaksi. Verot ovat jääneet maksamatta, samoin maksut. Se ei kuitenkaan ole kylliksi. Kun esim. vaimoni ja kaksi lastani saavat valtiolta sotakuukausipalkkana 950:— mk., käsittää jokainen, että se johtaa velkaantumiseen. Tuo 950:— mk. ei riitä edes korteilla saatavien elintarpeiden lunastamiseen. Jos sen sijaan olisi tyydytty vanhoihin rajoihin, olisimme saaneet tehdä jo monta kuukautta työtä, mutta nyt ei sodan loppua voida edes aavistaa. Kun minua kuljetettiin vankina niiden alueiden läpi, jotka ovat vielä Suur-Suomen rajoille mennessä vallattava, näin niin valtavia linnoitus- ja puolustusvyöhykkeitä, että ajattelin kauhulla, miten armeijamme jäännösten tulee käymään, jos miehet eivät ajoissa kieltäydy järjettömästä hyökkäyksestä.

Lyhyen vankeuteni aikana on minulle selvinnyt, että eräät meille uskottellut asiat ovat puhdasta sota-propagandaa.

Ensiksi: On sanottu, että ve-

näläisiltä on katkastu kaikki huolto-tyhteydet ja että sen seurauksena on nälkä. Jo se partio, joka minut vangitsi, eli suorastaan yltäkylläisesti ja sama ilmiö on ollut kaikkialla selvästi nähtävissä.

Toiseksi: On puhuttu, että vapauttamme sorrettu Karjalan kansan. En tavannut missään meidän puolellemme itä-karjalaisia, mutta nyt olen heitä pakolaisina tavannut. Kaikki he ovat hyvin katkeroituneina siitä, että suomalaiset "heimoveljet" ovat ajaneet Hitlerin käskystä — kuten he sanovat, heidät pois kodeistaan. He olivat tyytyväisiä elämäänsä, me olisimme voineet jättää heidät rauhaan. Viisainta olisi ollut heti kieltäytyä tunkeutumasta toisten kotiseudulle.

Kolmanneksi: Meille on uskoteltu, että venäläiset tappavat vankinsa. Kyllähän jokainen käsittää, ettei asia voi niin olla. Talvisodan jälkeen pääsivät kaikki vangiksi joutuneet takaisin Suomeen. Asia on sama nytkin. Olen tavannut täällä paljon eri rykmenteissä palvelleita suomalaisia, joita kotona ehkä väärin propagandan vuoksi luullaan kuolleiksi, mitä parhaissa voimissa ja tyytyväisinä siitä, ettei enää tarvitse paella Itä-Karjalan rannattomilla soilla ainaisessa hengenvaarassa. Itse olin haavoittunut vangiksi joutuessani. Sain heti ensiavun ja sen jälkeen huolellista hoitoa, niin, että olen jo täysin terve. Puna-sotilaat ovat kaikkialla olleet hyvin ystävällisiä. He käsittävät, ettei suomalainen sotilas sotaa halua.

Lo p u k s i: Suurin yllätys minulle on ollut se, että olen täällä tavannut iloisia ja tyytyväisiä ihmisiä, jotka luottavat ehdottomasti tulevaisuuteen, pitäen vastoinkäymisiä tilapäisinä ja voitettavina."

Näin puhui suomalainen pikkuliikemies.

SAKSALAISTEN
KONNANTYÖT
SUOMESSA

SAKSALAINEN KENRAALI
FALKENHORST TUNNUSTAA
NIISTÄ OSAN

Suomessa olevien saksalaisten sotajoukkojen ylipäällikkö, kenraali von Falkenhorst on lokakuun 11 pnä 1941 antanut päiväkäskyn, jossa sanotaan:

"Monilukuisissa tapauksissa on todettu, että selustalla majailevat joukko-osastomme eivät kunnioita yksityisten sekä valtion omaisuuden koskemattomuutta Suomen alueella: varastavat suomalaisilta talonpojilta heinän ja kuroja, särkevät aittojen ovia ja kattoja, uhkailevat talonpoikaisnaisia, jotka panevat vastalauseensa ryöstöä vastaan. Teiden varilla olevia suomalaisten talonpoikien halkoja ne ottavat omin lupinsa ajaen niitä autoilla armeijaa varten. Ne varastavat polkupyöriä ja maalaavat ne toisen värisiksi, varastavat rakennustarpeita, pilkkovat polttopuiksi lumisuojuksaitoja jne."

Näin sanotaan kenraali Falkenhorstin päiväkäskyssä. Hän olisi voinut täydellä syyllä jatkaa loppumattomiin saksalaisten konnantöiden luetteloa, esim. kertomalla niistä monilukuisista raiskaustapauksista, joiden uhreiksi monet suomalaiset naiset ovat saksalaisten taholta joutuneet, valheellisista lupauksista (suurista rahapalkkioista y.m.) sekä muunlaisesta kiristyksestä, jonka avulla saksalaiset "sankarit" koettavat naisrintamallakin päästä katalien tarkoitustensa perille.

Saksalainen kenraali puhuu vastoin parempaa tietoaan, kun sanoo, että "tuollainen menettely ei ole saksalaisen sotilaan arvon mukaista".

Varastaessaan, ryöstäessään ja raiskatessaan Saksan fascistisen armeijan sotilaat tekevät sitä, mihin heidät on jo sodan edellä natsien koulussa kasvatettu ja sodan alusta saakka totutettu.

Päästäessään saksalaisen sotaväen maahan, on Suomen hallitus hankkinut todellisen vit-sauksen Suomen kansalle.

SUOMALAISET! SUOMEN ARMEIJAN SOTILAAT!

VAATIKAA SAKSALAISEN SOTAVÄEN POISVIEMISTÄ SUOMEA RUNTELEMASTA!

„Saksalaiset anastajat haluavat tuhoamissotaa Neuvostoliiton kansoja vastaan. Mitäpä siitä, — kun saksalaiset haluavat tuhoamissotaa, niin he saavat sen“.

J. V. Stalinin puheesta marraskuun 6 pna

Ne „lyhyet ja luonnolliset“ rajat

Suomalainen upseeri „Suur-Suomea“ vastaan

Erään vangiksi joutuneen Suomen armeijan upseerin paperien joukossa on pitkäkö mietintö, jossa hän sotilaalliselta näkökannalta todistelee „Suur-Suomi“-suunnitelmien kestävämmästä. Kirjoitus on ilmeisesti tarkoitettu esitettäväksi joillekin Suomen sotapolitiikan johtoa lähellä oleville henkilöille.

Todettuaan, että Itä-Karjalan valloitus suunnitelmia perustellaan nyt julkisuudessa „lyhyiden“, „luonnollisten“ ja „helposti puolustettavien“ rajojen hankkimisella Suomelle, kirjoittaja lausuu:

„Kun pysähtyy ajattelemaan noita selityksiä, huomaa niiden heikkouden... Merien ja järvien rannat, joiden halki raja kulkisi, täytyisi linnoittaa tavallista paremmin ja varustaa voimakkaalla rannikkotykitöillä. Näiden linnoituslaitteiden miehittäminen vaatisi jatkuvasti huomattavien joukkojen aseissa pitämistä... Suomen entisten maarajojen turvana taas olivat vartiointiin riittävä tavallinen rajavartiosto... Suur-Suomen rajat olisivat entistä parempia puolustaa jo yksinomaan huoltovaikeuksien vuoksi. Jo nyt on käynyt ilmeiseksi, ettei Itä-Karjalan puutteellinen rautatie- ja maantieverkosto voi tyydyttää joukkojen huoltotarvetta... Suomen valtion kassa tulee siksi pahoin rasitetuksi muilla tämän sodan kustannuksilla, ettei varoja riitä teiden rakentamiseen Itä-Karjalan rajatöihin erämaihin ja upottaviin soihin“.

Tuohon tapaan järkkälee upseeri, joka näyttää ottavan täydestä todesta sen, että nyt on muka kysymys Suomen rajojen turvaamisesta. Hän ei ole vielä tullut huomaamaan sitä, että tuo puhe „lyhyistä“, „luonnollisista“ ja „helposti puolustettavista“ rajoista on pelkkää propagandaa, syötti, jonka avulla suomalaisia sotilaita ja upseereita koetetaan sodan nykyisessä vaiheessa edelleenkin taputtaa fascistisen Saksan sekä suomalaisten suurkapitalistien etujen puolesta. Hän ei myöskään ymmärrä sitä, että niitä hyvin harvoja kaikkein suurimpia Suomen tukkikapitalisteja, jotka ehkä todellisuudessa tulisivat saamaan aineellista hyötyä Neuvosto-Karjalan valloittamisesta, ei valtion kassan rasittaminen suurestikaan liikuta, sillä valtion kassa täytetään kansan taskusta, työläisiä ja talonpoikia ristäämällä.

Muuten, kaikki nuo puheet „Suur-Suomesta“ ja sen rajoista ovat sen karhun taljan jakamista, jota ei ole maadettu eikä tulla kaatamaan.

— Näyttää siltä, että pikemmin tästä pääsee helvettiin kuin takaisin Saksaan.

— Älä välitä, helvetti onkin nyt täynnä saksalaisia.

Suuren vallankumouksen vuosipäivä vankileirissä

Lokakuun Suuren vallankumouksen 24:nä vuosipäivänä oli ryhmä suomalaisia sotavankeja järjestänyt leirillään juhlatilaisuuden. Juhlailaisuudessa vallitsi reipas mieliala.

Sotavankiryhmämme vanhin — toveri KANTOLA, piti avauspuheen, ja sen jälkeen valittiin juhlaan puhemiehistö. Esitettiin selostus Lokakuun Suuren vallankumouksen merkityksestä

ja opetuksista. Selostus vastaanotettiin suosioon-osoituksin.

Juhlan ohjelmaan kuului toveri BYMANIN johtaman oman kuoron laulesityksiä. Ohjelmaan kuului edelleen toveri JOHTEISEN ja WESTERLUNDIN lausuntanumerot sekä sotavankien sisäistä elämää kuvaileva hilpeä kronikka. Reipas ja innostava juhla päättyi yhteisesti la-

lettuun „Kansainväliseen“.

Vapaasti ja oman halumme mukaisesti järjestämämme muistojuhla vahvisti meissä suomalaisissa sotavangeissa vakaumusta siitä, että Venäjän työväestön marraskuussa 1917 suorittama vanhan järjestelmän murskaaminen on luonnopohjan Suomenkin kansainvapaudelle.

YRJÖ A. HELENIUS

LUPALAPPU

Kaikille, jotka siirtyvät Punaisen Armeijan puolelle, taataan henki, hyvä kohtelu ja mahdollisuus palata kotiin sodan päätyttyä.

(Alla sama venäjäksi)

ПРОПУСК

Всем, кто перейдет на сторону Красной Армии, обеспечена жизнь, хорошее обращение и возвращение на родину после войны.

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

Maanantaina, joulukuun 15 pna v. 1941

N:o 31

SUOMEN VALLANPITÄJÄT OVAT PROVOSOINEET SODAN ENGLANNIN JA SUOMEN VÄLILLE!

ALAS NATSIKATYRIEN HALLITUS!

Sodanjulistus

Demokraattinen maailma on langettanut ankaran, mutta oikeudenmukaisen tuomionsa siitä katalasta rikoksesta, jonka Suomen vallanpitäjät ovat tehneet kansaansa ja ihmiskuntaa kohtaan, käymällä sotaa Euroopan kansojen pyövelin, Hitlerin, rintamassa. Tätä merkitsee Englannin, Kanadan ja monien muiden maiden sodanjulistus Suomelle, samoin kuin ne rankaisutoimenpiteet, joihin Amerikan Yhdysvaltain hallitus on Suomeen nähden ryhtynyt.

Englannin ja Yhdysvaltain ainutlaatuisen kärsivällisiin yrityksiin saada Suomen hallitusherrat luopumaan rikollisesta valloitusseikkailustaan Neuvostoliittoa vastaan, nämä herrat vastasivat uudella rikoksella. He liittyivät niin sanottuun „antikomintern“-sopimukseen. Tämä teko, jota Ruotsin sanomalehdet nimitivät „typeräksi mielenosoitukseksi“, oli julkea, provokatoorinen haaste koko sivistyneelle maailmalle. Se sai maailman yleisen mielipiteen lopullisesti vakuuttuneeksi siitä, että Suomen nykyiset vallanpitäjät ovat parantamattomia Hitlerin kätyreitä, joiden kanssa ei kannata keskustella muuten kuin aseilla. Sodanjulistuksen edellä Suomen kansalle uskoteltiin, että Englanti vain uhkailee ja painostaa, mutta ei muka uskalla julistaa sotaa. Nyt,

HÄN KAATUI TAISTELUSSA VÄÄRÄN ASIAN PUOLESTA

Alla julkaisemme otteen VIENO VIERIKON kirjeestä (Vaasa, Pitkänlahdenkatu N:o 13) miehelleen korpraali MATTI VIERIKOLLE Kpk. 4 (7678). Turhaan odottaa Vieno rakasta miestänsä. Korpraali Matti Vierikko ei koskaan palaa takaisin kotiinsa. Hän on kaatunut taistelussa väärän asian puolesta.

„Rakas oma mieheni!

... Minä olen hiukan pahoillani siitä, että annat niin suuren arvon isänmaalle ja lupaat viimeiseen veripisaraan saakka taistella sen puolesta. Se on kyllä oikein, mutta nykyiseltä kannalta katsoen suomalaisethan ovat rajansa ulkopuolella ja se ei ole enään heidän isänmaansa, missä monikin saa KAIKKI jättää. En tiedä, onko se kaikille yhtä raskasta kun sota vie onaiset, mutta minulle ei mikään maailmassa olisi niin raskas isku kuin menettää sinut. Itken kirjoittaessani tätä, mutta älä rakas välitä siitä. Minä vain tunnen rakastavani sinua enemmän kuin mitään muuta tässä maailmassa. Ja sen takia tahtoisin pitää sinut. Minä en jaksa ajatella ollenkaan ettet tulisi enään kotia; en sen paremmin osaa tätä selittää, mutta on niin tuskallista ajatella kunka siellä pärjää. Toivon vain, että puolustaisit myöskin rakkauttasi ja eläimesi oikeutta, sillä ne sinulle kuuluvat kun olet vielä nuori.

Suurella ikävällä

sinun VIENOSTI“.

LUPALAPPU

Kaikille, jotka siirtyvät Punaisen Armeijan puolelle, taataan henki, hyvä kohtelu ja mahdollisuus palata kotiin sodan päätyttyä.

(Alla sama venäjäksi)

ПРОПУСК

Всем, кто перейдет на сторону Красной Армии, обеспечена жизнь, хорошее обращение и возвращение на родину после войны.

(jatkoa 2. siv.)

Sodanjulistus

(jatkoa 1:stä sivulta)

kun sota on julistettu, uskottellaan, että Englanti ja Amerikka eivät kykene antamaan Neuvostoliitolle riittävää apua.

Suomen vallanpitäjät, jotka lyhytnäköisyydessään ovat panneet kaiken toivonsa valpattuun Hitleriin ja hänen fascistisiin rosvolaumoihinsa, lohdutuskoot ja pettäkööt itseään, miten parhaiten taitavat. Punaisen armeijan loistavat voitot Saksan armeijoista Moskovan edustalla ja Rostovin suunnalla, saksalaisten karkoittaminen Tihvinästä ja Jeletsin kaupungista ovat jo lyöneet pirstoksi tarun Hitlerin armeijan voitattomuudesta. Nuo voitot puhuvat vakuuttavaa kieltä siitä, että Hitler-Saksan romahduksen hetki on lähellä.

Yhtiä varma, häpeällinen tappio odottaa myöskin Hitlerin kanssa liittouneiden Suomen vallanpitäjien rosvotkeita. Tuhon oma on jokainen, joka edelleenkin sitoo kohtalonsa rikollisen seikkailijajoukion, Rytien, Rangellien, Mannerheimien ja Tannerien kohtaloon.

Suomen kansalla on yksi ainoa pelastuksen tie — natsikätörien hallituksen kukistaminen ja saksalaisten karkoittaminen Suomen kamaralta. Alas Rydin, Rangellin ja Wittingin hallitus!

Eläköön Suomen kansan vapaustaistelu Saksan fascistiteja ja heidän suomalaisia apureitaan vastaan!

HUUMORIA

Helsingin terilla: — Toivo lähetti kirjeen Leningradista: — Joke se on antautunut? — Jo... — Vai on Leningrad jo antautunut? — Ei, kun Toivo on antautunut vangiksi.

Saksalainen luutnantti sotilaille: — Taaskaan et osunut maaliin. Kätesi vapisee kuin varkaala.

Sotilas: Niin totta varkaalla, herra luutnantti. Olen juuri varastanut venäläisiltä siaporsaan.

Sotavankien lausuntoja

Lehtemme kahdessa edellisessä numerossa mainitsimme siitä kerrassaan omituisesta kamppailusta, jota joidenkin Suomen sanomalehtien palstoilla on käyty niiden Suomen kansalaisten terrorisoimiseksi, joiden väitetään kohdelleen liian ystävällisesti venä äisiä sotavankkeja. Kun tuossa kamppailussa on esitetty täysin perusteettomia, tuulesta temmattuja väitteitä muka sotavankien huonosta kohtelusta Neuvostoliitossa, tulemme edelleenkin jatkuvasti julkaisemaan Neuvostoliitossa sotavankkeina olevien Suomen armeijan sotilaiden ja upseerien omia lausuntoja heidän elämästään ja kohtelustaan Neuvostoliitossa.

Sotavanki Kaino Rauhalinna Salon kauppalaista kirjoittaa kotinsa:

„Minä Kaino Rauhalinna lähetän tuliset terveiset täältä Neuvostoliitosta vaimolleni Saimi Rauhalinnalle ja pojalleni Reinertille sinne Salon kauppalaan. Olet ehkä ollut siellä epä tietoinen kohtalostani. Olen nyt täällä Neuvostoliitossa sotavankina ja voin kalkin puolin hyvin. Minut otettiin täällä hyvin vastaan, eikä minulta ole sen jälkeen mitään puutunut. Saan täällä runsaasti voimakasta ruokaa, lääkärihoito on järjestetty mallikelpoisesti, hampaitten korjaus ja hoito on järjestetty jokaiselle. Saunassa käymme joka viikko ja asuntonne on lämmin ja valoisa. Kirjallisuutta saamme luettavaksemme jne.

Palkkakunnan asukkaat ovat kaikki iloisen ja tyytyväisen näköisiä, niinkuin on ihminea, jolta ei mitään puutu. Kunpa työlläiset siellä huomaisivat, miten suuri rikos on taistella Neuvostoliittoa vastaan.

Karjalan kansa ei ota Suomen armeijaa täällä vapauttajana, vaan hitleriläisenä orjuuttajana. Kaikkialla näkyy kansan voimakas puolestustahto. Ei kukaan ole jäänyt toimeettomaksi, kun synnyinmaa on vaarassa. Täällä on tosiasiallisesti kansa aseissa, ja sitä ei mikään mahti maailmassa voi voittaa. Siis näkemiin, terveiset sinulle ja Reinertille, vanhemmilleni ja kaikille tovereille.

Kaino.

VALEHTELIJAT KIUKK

SUOMALAISTEN HÄVÄMINEN MAAN PINNALLA

Suomen hallitusherrat ovat tunteet pahaan kilpelliin valheeseen jonkun Neuvostoliittoa van henkilön muka sanoneen „suomalaiset on hävitettävä pinnalta“.

Kun Neuvostohallitus otti maailman edessä Suomen vallanpitäjät tuosta valheesta kiheidän olisi pitänyt todistaa kea väitteensä, että tällainen sunto on ollut „Pravda“ -lehtikesäkuun 23 päivänä 1941. Tällain sellainen hätävalhe, etumessa on muka kuultu se Moskovan radiolähetyksestä men yleisradio „selitti“, etumtysti tuota lausetta ei nyt ole „Pravdan“ kesäkuun 23. numerossa, sillä bolshevikit tietysti äkkiä muuttaneet lähejälestäpäin uuden sisällön“.

Ketähän tuollakin „kikkalaan huulesta vedettävän“ sitäkysymyksessä olevaa „Pravda“ numeroa tullut aikoinaan Suomeen. Kyllä siitä olisi toinenkin kuvajäljennös julkaistu, jos olisi puhuttu „suomalaisten hävittämisestä maan pinnalta“.

„Suomen vallanpitäjät tarviva kaikkia noita parhaavia lausuntia Neuvostoliitosta peitelläkseen saltaan Neuvostoliittoa vastumänsä sodan anastuspäimä hitleriläisten imperialistien tekemänsä sotaliiton todellisuukoituksen“.

Niin sanotaan Neuvostoliiton asiain Kansankomissariaatin lehdessä. Ja se on totta.

II

„MOLOTOVIN POIKI“

Saksan tietotomiston ammattilehtelijoille ja heidän suomala opetuslapsilleen on taaskin saikävänlainen kummellus.

Senjälkeen kun oli julkaistu Neuvostoliiton Ulkoasiain Kansankomissaarin V. M. Molotovin noottisan viranomaisten konnaan julmuuksista Neuvostoliitolaistavankeja kohtaan“, joka koko maailmalle Saksan furoistojen ilkityöt, vedettiin Gestapon pimenneista mikrääreön joku lurjus, joka esitetylle „Molotovin poikalle“ joka huonolla venäjänkielellä tyyl „isäänsä“ vastaan, kehuu ka „rakastettavasti“ Saksan titt kohtelevat vankejaan. Tamaa hitleriläistä ankkaa syysuomenkin lehdissä yleisväänäkin makupalana.

„Järjestessään tämän ilveilyn“, toteaa Neuvostoliiton totomisto, „hitleriläiset vallanjät eivät kuitenkaan ottaneet mioon sitä tosiasiaa, että Molotovilla ei ole eikä ole poikaa“.

SUOMEN VALLANPITÄJÄT LÄHETTÄVÄT RAUHAN KANNATTAJIA „MIINOJA POLKEMAAN“

Entiset Suomen armeijan sotilaat paljastavat valheen Suomen kansan „yksimielisyydestä“ sodassa Neuvostoliittoa vastaan

Suomen vallanpitäjien uhoilu Suomen kansan „yhtenäisyydestä“ ja yksimielisyydestä sodassa Neuvostoliittoa vastaan on silkkää propagandavalhetta. Se on „yksimielisyyttä“ tappamisen uhalla, ra’an terrorin avulla.

Tästä tosiasista antaa hyvin vakuuttavan todistuksen n.s. „majuri Pärmin osastoon“ kuuluneen, sittemmin Punaisen armeijan puolelle siirtyneen 57 sotilaan kirjelmä, jonka alempana pääkohdissaan julkaisemme.

Tiedoitamme, miten katalalla tavalla Suomen nykyiset vallanpitäjät yrittivät tuhota meidät.

Useita satoja meitä, Suomen-Neuvostoliiton rauhan ja ystävyyden seuran jäseniä ja toimitsijoita, vangittiin Suomessa osaksi jo viime vuonna, mutta vielä enemmän tänä vuonna Hitlerin ja Suomen hallituksen yhteisen neuvostovastaisen sodan aattopäivänä ja sodan alettua.

Mistä syystä?

Pelkästään siitä syystä, että me, tulkiten Suomen kansan rauhan tahtoa, kävimme päättäväistä taistelua rauhan säilyttämisen puolesta. Hallitus ei edes rohjennut panna meidän asiaamme minkään tuomioistuimen käsiteltäväksi, vaan pelkurimaiseen tapaan saajulisti meidät teljetyiksi „turvasäilöön“. Nyt viime elokuun lopulla, ollessamme Köyliön keskitysleirillä, Suomen vallanpitäjät päättivät lähettää meidät väkisin sotarintaman etulinjoille tuhoutumaan. Siinä tarkoituksessa kuljetettiin keskitysleiriltä Riihimäen asemalle 290 poliittista vankia, ja täällä ilmoitettiin meille, että tarkoitus on muodostaa tuomitusta sotakarkureista ja poliittisista vangeista erillinen pataljoona, joka mahdollisimman pian lähetettäisiin rintamalle.

Vankilasta lähdettäessä jo innokkaat vankilaviranomaiset meille ilkkuivat, että „nyt teidät vietään polkemaan miinoja“. Pataljoonan upseerit ja aliupseerit olivat epäpäässä kootut valtiollisen poliisin ja sotapoliisin palveluksessa olevista sotajeluskuntaan kuuluvista fascisteilä.

Rintamalle saavuttaessa eivät upseerit sen paremmin kuin aliupseeritkaan salanneet millainen tehtävä heille oli annettu. Avoimesti puhuivat he, että heidän yhtenä tehtävänä on huolehtia siitä, että „turvasäilöstä“ rintamalle lähetetyt eivät koskaan palaisi kotiseudulleen. Eräät upseerit ennättivätkin jo toteuttaa tehtävänsä ampumalla oman joukko-osastonsa miehiä. Niinpä luutnantti

Nuo miehet olivat ennen sotaa kuuluneet Suomen-Neuvostoliiton rauhan ja ystävyyden seuraan, joka kuitenkin tiedetään, oli suuri joukkojärjestö. He olivat siis tietoisia sodan vastustajia, rauhan kannattajia. Siitä huolimatta heidät pakotettiin mitä raaimpia pakkokeinoja käyttäen lähtemään tulilinjoiille taistelemaan Punaista armeijaa vastaan.

„Pärmin osaston“ sotilaat lausuvat kirjelmässään:

Rintamalla käsitetään yleisesti, että Suomen armeijan sotilaat tuhoutuvat Karjalan korppeihin ja että niillä sotavalheilla, joita maamme sanomalehdistö ja radio levittävät, yritetään vain salata kansalta rintamalla vallitseva todellinen tilanne.

Jokainen järjevä ihminen ymmärtää, että fascistinen Saksa on tässä sodassa lopultakin sortuva suuren ylivoiman edessä, sillä Neuvostoliiton kanssa käsi kädessä soti Englanti ja niitä molempia kannattaa Amerikka, jota paitsi kaikki Hitlerin miehittämät maat taistelevat vapautensa puolesta. Ja silloin kun Hitlerin sotilaallinen mahti sertuu, miten käy silloin Suomen, jos Suomen kohtalo on sidottu Hitlerin kohtaloon Rydin, Mannerheimin ja Tannerin tahdon mukaan? Tuo turmio on nyt viipymättä ehkäistävä!

KANSAMME ON OTETTAVA KOHTALONSA OMIIN KÄSIINSÄ.

AJETTAKOON HITLERIN JOUTOKOT SUOMESTA POIS!

AINOASTAAN SITEN VOIDAAN PELASTAA KANSAMME ELÄMÄ JA TULEVAISUUS“.

Vuoropuhelua vartioid

„Mannerheim lupaa viime päivä-käskyssään, että sota loppuu pian.“

„Jassoo, vai jo se taas? Se meidän ylipäällikkö on niin leikkisä mies. Se on luvannut sitä samaa jo sodan alusta asti, mutta yhäpä tää rulljanssi tuntuu jatkuvan.“

„Niinhän se on, mutta tällä kertaa hän näyttää puhuvan ihan teississaan.“

„Vai niin. Mikähän siihen sitten on mennyt? Onkohan sen äijäpahan käsi väsynyt pitämästä sitä miekkaa, jonka se vuonna 1918 kiskasi tupestaan ja uhoi, että ei pistä sitä takaisin ennenkuin Suur-Suomi on luotu.“

„Ei, hyvä mies, ei väsymiseen päinkään. Mannerheim sanoo, että pian on saavutettu Suomen armeijan strategiset tavoitteet.“

„Mitähän se sillä meinaa? Vissiin kai, että kohta on saatu kaikki Suomen miehet vainajiksi.“

„Ei. Strategiset tavoitteet tarkoittavat juuri niitä Suur-Suomen rajoja. Ne saavutetaan pian, ja siellä sanellaan Neuvostoliitolle rauhan ehdot.“

Vuoropuhelu katkesi tähän. Puhuttava ei viitsinyt vastata mitään, vaan vastauksen asemesta praukkasi hangelle pitkä sylje...“

SAKSAN ARMEIJA PERÄÄNTYY PUNAISEN ARMEIJAN MUSERTAVISTA ISKUISTA

26 saksalaista divisioonaa tuhottu Moskovaan johtavilla teillä

TIEDÄTTEKÖ ...

Puna-armeijan osastot valloittivat takaisin Donin Rostovin kaupungin, lyöden tässä taistelussa täydellisesti saksalaisen kenraalin Kleistin armeijaryhmään kuuluneet 14. ja 16. hyökkäysvaunudivisioonan, 60. moottoridivisioonan ja SS-divisioonan „Wiking“.

Joulukuun 9 päivänä Neuvostoliiton sotajoukot valtasi kenraali Meretskovin johdolla Tihvinän kaupungin Leningradin lähistöllä palauttaen yhteyden Leningradin ja Volhovan välille. Saksalaisen kenraalin Schmidtin armeija kärsi musertavan tappion. Lyödyiksi tulivat Saksan armeijan 12. hyökkäysvaunudivisioona, 18. moottoroitu ja 61. jalkaväkidivisioona, menettäen yli 7.000 miestä ja suuren määrän aseistusta.

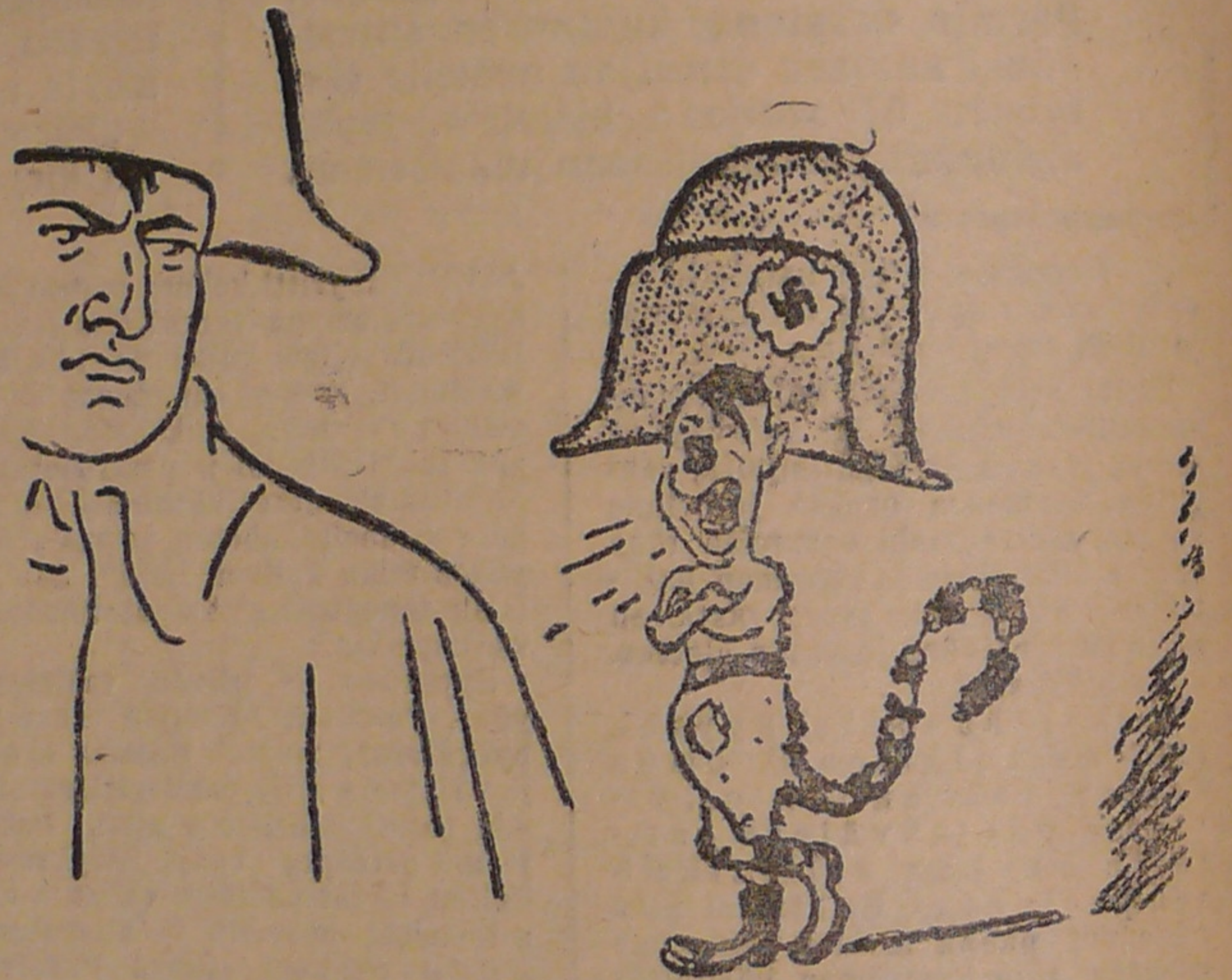
Joulukuun 9 päivänä Neuvostoliiton sotajoukot valtasi kenraaliluutnantti Kotsenkon johdolla Jeletsin kaupungin. Taisteluissa tuhottiin täydellisesti Saksan armeijan kenraalin Maternerin 45. jalkaväkidivisioona ja kenraali Sixt von Arnimin 95. jalkaväkidivisioona. Saksalaiset menettivät kaatuneina ja haavoittuneina 12 tuhatta miestä sekä suunnattoman määrän aseistusta.

Neuvostoliiton alueella taistelee saksalaisia vastaan rinnan Punaisen armeijan kanssa 150 tuhannen puolalainen armeija kenraali Andersin johdolla.

Hämmästyttävä „yhdennäköisyys“

Viitataan Napoleoniin väittämällä, että Hitler toimii samalla tavalla kuin Napoleon ja että hän kaikessa muistuttaa Napoleonia. Mutta ensinnäkään ei pitäisi unohtaa tällöin Napoleonin kohtaloa. Ja toiseksi Hitler muistuttaa Napoleonia yhtä vähän kuin kissanpentu leijonaa“.

(J. V. STALININ selostuksesta.)

MURSKAAVA ISKU SAKSALAISILLE MOSKOVAAN JOHTAVILLA TEILLÄ

Saksalaiset ovat menettäneet yli 85.000 miestä kaatuneina ja valtavan määrän erilaista aseistusta ja sotatarvikkeita.

Marraskuun 16 päivänä saksalaiset sotajoukot, keskitettyään Länsirintamaamme vastaan 13 hyökkäysvaunu-, 33 jalkaväki- ja 5 motorisoitua jalkaväkidivisioonaa, aloittivat toisen suurhyökkäyksensä Moskovaa vastaan.

Tämä hyökkäys on nyt mennyt täydellisesti myttyyn. Punaisen armeijan joukko-osastot ovat murskanneet ja lyöneet hajalle Saksan sotajoukkojen eri aselajien 26 divisioonaa.

Taistelut saivat erittäin kiihkeän luonteen joulukuun 6 ja 10 päivien välisenä aikana, jolloin Punaisen armeijan joukko-osastot valtasiivat ja vapauttivat saksalaisista yli 400 asutuskeskusta, 7 kaupunkia ja saartoivat saksalaisten hallussa olevan Klinin kaupungin.

Marraskuun 16 päivän ja joulukuun 10 päivän välisenä aikana ovat saksalaiset menettäneet Moskovan suunnalla yli 85.000 miestä kaatuneina sekä (ilmavoimien toimintaa lukuunottamatta) 1434 hyökkäysvaunua, 5416 autoa, 575 tykkiä, 339 miinanheitintä sekä 870 konekivääriä.

Punaisen armeijan menestykselliset sotatoimet jatkuvat.

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

Lauantaina, joulukuun 27 p:nä v. 1941

o 32

OTA ON KESTÄNYT PUOLI VUOTTA
SE LOPPUU SILLOIN KUN SUOMEN KANSA KUKISTAA
HITLERIN KÄTYRIEN HALLITUKSEN

HYVÄSTI, SUUR-SUOMI!“

„Uusi Suomi“ julisti tämän vuoden syyskuun 12 päivänä ttiläiskirjaimin etusivullaan: Sota saatetaan loppuun ennen liven tuloa“.

Talvi on tullut, mutta sota jatkuu. „Uusi Suomi“ on siis soittanut olevansa se uusi ääri profetta, joka ansaitsee kynn suuhunsa.

Nyt on itse Mannerheim katonut olevansa pakoitettu esiinymään profetan osassa. Otteen „arvollensa komennon“ hän antoi n.s. itsenäisyyspäiväksi päiväkäskyn, jossa lupaa, että sota loppuu pian, koska ruka Suomen armeija kohta saavuttaa ne paljon puhutut Suur-Suomen“ rajat.

Tuollainen on se uusin epäehellinen huulestavetotemppu, jolla suomalaisia sotilaita koetaan saada pinnistämään viiveisetkin, uupuneet voimansa akoilevan Hitlerin rintaman önkittämiseksi. Täytyy vain imetellä sitä lyhytnäköisyyttä, joka sallii marsalkan tittettä kantavan herrasmiehen ruhkia noin kömpelösti.

Valtioviisaudellaan pöyhkeivien Suomen hallitusherrain itäisi jo itsensäkin olla sellillä siitä, että asiat ovat nyt tenossa aivan päinvastaiseen auntaan kuin heidän hullujen Suur-Suomi“ haaveittensa toteuttamiseen. Hitlerin sotalaatojen karkoittaminen Moskovan edustalta ja Rostovista, onetsin alueelta ja Tihvinän rudoilta, niiden perääntymisen verissäpäin länttä kohti tkin itärintamaa puhuu tästä yllin selvää kieltä.

Selvä lasku

„Koskahan tämä rulljanssi loppuu?“

„Joulukuun 22 päivänä vuonna 1943.“

„Mistä sinä sen noin tarkalleen tiedät?“

„Schän on selvä lasku. Nyt on sota kestänyt 6 kuukautta. Tällä ajalla on Suomen armeija menettänyt 120 tuhatta miestä, eli 20 tuhatta joka kuu. Suomen armeijan vahvuus, kun kaikki 15 vuotisetkin viedään sotaan, nousee 600 tuhanteen mieheen. Ennenkuin Mannerheim on saanut ne kaikki tapatettua tai rannoiksi, tarvitaan siihen tasan 30 kuukautta sodan alusta lukien. Siis joulukuun 22 päivänä 1943 ollaan kaikki siviilissä“.

„Hyvästi Moskova! Alas Hitler!“

Sellainen on nyt Saksan armeijan sotilaiden tunnuslause. Eikä ole kaukana se aika, jolloin Suomenkin armeijan so-

tilaat tulevat vyörymään länttä kohti, huutaen tunnusta:

„Hyvästi Suur-Suomi! Alas Hitlerin kätyrit!“

Kun niin käy, silloin loppuu myöskin sota. Ennen ei.

Mitä kotona kirjoitetaan

Korporaali Kaarlo Takkiselle Kpk 9/5013, kirjoittaa hänen siskonsa Liisa Vääntäinen Piip-polasta syyskuun 6 pnä:

„Eihän tuo sota näy loppuvan... Elsan Aappo on nyt Oulussa AUK:lussa pari viikkoa ja sitten pian joutuu toisia koulaan, ja en tiedä kuinka ne jo viedään rintamalle. Kyllä niiden joukossa on vielä niin lapsen näköisiä, että oikein sääliittää kovasti“.

Samantoinen levottomuuden tunne, sääli sotaan raastettuja lapsia kohtaan, ilmenee monissa muissakin äitien, sisarten ja tuttavien kirjeissä.

Samaa asiaa, lasten mobilisointia Hitlerin sotaan, valaisee kirje, jonka kersantti Lauri Määttänen, Kpk 1/9306, on saanut alaikäiseltä veljeltään Kauvatsalta. Tässä kirjeessä, joka on oikein koristeltu saksalaisella hakaristillä, sanotaan:

„Meillä on täällä pari kertaa viikossa sotilasharjoitukset, joiden osanottajina ovat 15-17 vuotiaat pojat“.

Korporaali Oiva Salmiselle, Kpk 9/5188, kirjoittaa hänen siskonsa Edit Salminen Hirvensalmen Vahvamäestä:

„Mäkärniemen Kasperin on kaatunut ja Riihiniemeltä Arosen Gunnar ja Honkasen Oiva sekä Hurrilasta Pehkosen Martti ja Haahkolan Sulo. Nämä ovat enemmän tunnettuja poikia. Onhan Hirvensalmelta kaatunut jo useampiakin, vaan ne ovat vähemmän tunnettuja, etten käy kaikkia luettelemaan“.

Alikersantti Mikko Suvilammille, Kpk 2/1434, kirjoittaa Kuorevedeltä Arno Suvilammille syyskuun 7 pnä:

„Olen pakollinen „kellarijääkäri“, kuten tiedät. Täällä kävi tänään vieraita. Presidentti ja puolustusminis-

teri kävi meitä katsomassa seurueineen. Leuhkoja äijiä kun eivät puhuneet minulle mitään, minä ihan kolaan niin.“

Ole vain varovainen, kun siellä on kuulemma semmoisia hermotautisia, jotka ammuskelevat omia miehiä. Tästäkin pitäjistä on mennyt monta miestä omien ampumana, m.m. paikallispuolikkö“.

Vääpeli Veikko Paajaselle, Kpk 7/1223, kirjoittaa eräs Signe Helsingistä syyskuun 21 pnä:

„Tämän sodan aikana on meiltä mennyt paljon tuttaviamme. Laineen Eikan velikin Viljo on kaatunut. Toivon hartaasti, että sota loppuisi, ennenkuin suurin osa miehistä jää sinne. Mitäpä ne herrat, jotka sodan määräävät siitä välittävät, eihän heidän siellä tarvitse olla. Huomaat kai, että minussa on vähän katkera henki, mutta se on useissa muissakin. Täällä näkee niin paljon surupukuisia, että mieliala laskee väkisin“.

Samantoinen vääpeli Paajasen poika Kalervo kirjoittaa syyskuun 29 pnä:

„Lelle-sedällä on parastaikaa 7 päivän loma. Tuntee vähän kenkulta kun toisten isät saavat olla niin usein kotona“.

Sotamies Frans Virkkuselle, Kpk 6/5616, kirjoittaa Kuusamon Virkkulasta syyskuun 26 pnä hänen siskonsa Impi:

„Sepän Eino se on taas serkun luona eikä se olekaan ensi kertaa lomalla on aina vähän päästä. Kyllä kait se on muutamilla helpossa ne lomat ja silläpä ei niitä kaikille riitäkään, kun yhdet saavat olla melkein pänttiend. Kyllä sekin on saanut olla hel-

polla viime kesän. Eihän ole tiennyt sodasta mitään, kun saapi käydä, koska vain haluaa“.

Korporaali Tauno Honkela, Kpk 6/5042, kirjoittaa Vuohijoenlta hänen siskonsa Särkkä lokakuun 19 pnettämässään kirjeessä:

„... Ruokavarat eivät ole kehuttavia. Kaipaisi joskus muutakin kuin leipää, mutta ei sekään kaikille“.

Alikersantti Heikki Veinille, Kpk 2/1434 kirjoittaa raskuun 11 päivänä Sunnuntaihalasta lähettämässään kirjeessä Elli Veini:

„Kirjettä sinulta ei tullut, vaikka kuinka odotan. Sinulla oikein on? Oletko niin vakavasti sairas vai lieeneekö sinua enää vieden joukossa?... Minä nyt niin kauhean onni neella mielellä, sillä on tunnut hyvä ystäväni satuit tuntemaan sotatunnetusta. Penin, hänen vuoronsa nyt antaa henkensä, kuinka suren... Mutta hän se lohdutuksena, hän ei ole yksin ja eikö varmaan jää seksiksi, sillä joudumme samaan tämän kaiken kaasti“.

Sotamies Eino Parkkoma, Kpk 9/1513, kirjoittaa häntä monsa Aino Parkkonen, lasta. Lokakuun 20 pnä:

„Täällä on tupakkahuono. Sitä ei ole enää koskaan kauppoissa. On niin kamalan kaipausta että ihan se heikkopihiriittä. Tuota ruuan ei saa siviilissä oikein mitään. Maitoa ei täällä saa enään kun lasten kortilla. Vain tavarankassa aikaa samaa juttu“.

Sotavankien lausuntoja

Terveppä täältä Neuvostoliitosta

Hei pojat! Täällä istuu entinen J.R. 5:n alikersantti Laine. Sotavankina kuten huomaatte, mutta olen täällä ei ole hullumpaa. Ruoka on hyvä, sähkövalo ja muut mukavuudet.

Muistatkos vielä VIRTASEN ATTE kun me siellä vartiossa keskustelim-

me jos tänne Venäjälle joutuu niin miten se oikein mahtaa käydä. Kuten huomaat henkeni on nyt varmemmassa turvassa kuin sinun ja monen muunkin ruotukaverini. Ja kotiin tullen varmasti kun tämä kaikki loppuu.

Niin, että paras on pojat kun tekin jätätte koko tappelun. Antaa niiden „kunnostautuneiden“ käydä lomilla ja tapella siellä keskenään jos haluavat. Me menemme sitten vasta, kun sota loppuu. Eiks' niin, pojat? Toivon, että tavataan, voitte vapaasti tulla tänne. Pistintä täällä ei käytetä kuten pelkäätte. Ja sitte pääsemme kotiin taas hengissä, ettei jää niinkuin sille Myllymaalle vanha äiti sinne yksin. Kuolema kyllä voi tulla sängyssäkin, mutta niin varma se ei ole missään kun sillä, joka tappelee yhä siellä Hitlerin käskyläisenä.

Aarno Laine

Lopettakaa sota!

Joutuessani vangiksi minä pelkäsin, että minua kidutetaan, koska olen suojeluskuntalainen. Senvuoksi aluksi salasin tähän kuulumiseni. Mutta pelkoni oli aiheeton, johtuva upseerien ja lehdistön sotapropagandasta. Minua on kohdeltu samalla tavalla kuin toisiakin sotavangeja, jossa moittimiselle ei ole tilaa.

Jo ennenkuin joutuin vangiksi ruusun ajattelemaan, mikä on tämän sodan tarkoitus. Tulen vihitellen sellaiseen tulokseen, että Suomen kansa on vastoin tahtoaan vedetty mukaan tähän maailmanpalloon.

En ymmärrä oikein kuinka meidän päämiehemme saattoivat syöstä tällaisen pienen kansan näin suureen hulluuteen. Siihen ei voi olla muuta kuin yksi selitys. He ovat toivoneet itselleen mahdollisimman suurta etua.

Tervehdys ruotukavereille

Lähetämme terveiset teille 131 kev. i.t. ptr. pojille, sekä S-rykmentin miehille Karhumäen suunnalla, täältä Neuvostoliitosta.

Pelkäsimme hirveästi vangiksi joutumista. Olimme vähällä ampua itseämme. Mutta siinä olisimme tehneet elämämme suurimman virheen. Sillä meitä on kohdeltu täällä hyvin. Olemme saaneet ruokaa ja tupakkaa. Kyllä meillä on ollut väärä käsitys

sotavankina olosta. Ainahan meille on sanottu että täällä sotavangeja rääkätään ja kohdellaan huonosti, mutta nyt olemme päässeet niistä sodan kärsimyksistä! Sillä onhan henkemme säilynyt ja sodan loputtua pääsemme kotiin. Kyllä Suomen sotilaat turhaan kärsivät sodan kauhusta sillä emmehän taistele muuta kuin Saksan etujen puolesta. Koettakaa vaikuttaa omasta puolestanne, että sota loppuisi pian ja jälleen pääsisimme rauhan töihin.

Livio Pentti

Kiuttu Veli

Nyt jo Suomi on menettänyt kauden määrät parhaassa iässä olevia miehiään. Miten käy kotiväen jos ei miehet pääse peltojaan kylvämään?

Mistä saa armeijamme kohta enään ruokaa ja monta muuta välttämätöntä tarveainetta. Kaikki suurvallathan ovat nyt sodassa meitä vastaan. Enään ei ole varaa miettiä kauan. Tehkää loppu tästä mielettömyydestä. Lopettakaa sota. Sitä toivovat sydämellisimmin kaikki sotavangitkin täällä.

Aimo Koskinen

9. Kpk. 5593.

Sotilaspappi puolustaa rauhan asiaa

Haavoituin ja joutuin Neuvostojoukkojen vangiksi Kiestingissä 11/8. Minä en voi muuta kuin iloita tästä kohtalon käänteestä. Olen muiden vangiksi joutuneiden sotilaiden kanssa näin päässyt sodan ulkopuolelle ja siten minä en voi pitää muuna kuin

suurena onnena, sillä sodan jatkuessa aloin tuntea, että me suomalaiset olemme joutuneet edistämään väärää asiaa, taistelemaan Hitlerin valloitus-

hankkeiden puolesta. Tämä sota on tuonut jo Suomen kansalle tavattomia kärsimyksiä. Miehii on kaatunut ja aineellisia arvoja tuhoutunut.

Olen vakautettu siitä, että Suomen kansan rauhan tahtoa ei voida kauan estää esille tulemasta. Toivon, että Suomen kansa saa voimaa pelastua sodan kauhusta, johon se on vasten tahtoaan vedetty.

Ryhmä Turtolan 3. pataljoonan pastori

Eino Kuusela

Tulkaa tänne...

(Kirje K.T.R. 11/1 ptrin pojille)

Terve täältä Neuvostoliitosta.

Minä aloin tässä kirjoittaa ilmoitukseksi että olen täällä sotavankina ja oikein hyvässä kunnossa.

Silloin kun minä vielä olin joukossanne, puhuimme usein että kun sota loppuu, ja päästään siviiliin,

niin pannaan juhlat pystyyn Helsingissä. Teidän juhlanne voi käydä niinkuin kävi Airaksisen, ellette tee jotain. Joko jättäkää suur-Suomi haaveet ja tulkaa tänne missä minäkin olen tai lähtekää joukolla kotiin tai johonkin metsäkaartiin. Minkä katsoitte parhaaksi henkenne säilymiseksi, tehkää se.

K.T.R. 11/1 Tkm

Aarno Laine

Saksan armeijan „HYVÄSTI

Punaisen armeijan voitokas eteneminen

Lehtemme edellisessä numerossa kerroimme, että saksalaiset sotajoukot perääntyvät Punaisen armeijan musertavista iskuista länsi-, lounais- ja etelärintamalla. Tämä neuvostojoukkojen menestyksellinen hyökkäys jatkuu.

Joulukuun 15 päivänä Punaisen armeijan joukot valloittivat takaisin Klinin kaupungin murskaten kaksi saksalaista moottoroitua jalkaväkidivisioonaa, yhden hyökkäysvaunudivisioonan ja yhden opetusrikaatin. Saksalaiset menettivät kaatuneina ja haavoittuneina 13.000 miestä sekä valtavat määrän aseita ja muuta sotamateriaalia.

Joulukuun 16 päivänä neuvostokenraali Konevin joukot antoivat tuhoisan iskun kenraali Straussin 9. saksalaiselle armeijalle, murskasivat tähän armeijaan kuuluvat kuusi jalkaväkidivisioonaa ja ottivat haltuunsa Kalininin kaupungin. Tässä taistelussa saksalaiset menettivät yksistään kaatuneina 10.000 miestä.

VOLOGDAN RATAA PUHDISTETAAN SAKSALAISISTA

VOIPOKKALAN ASEMA JÄLLEEN NEUVOSTOJOUKKOJEN KÄSISSÄ

Marraskuun loppupuolella saksalaiset tunkeutuivat Leningradin alueen Voipokkalan piiriin tarkoituksella katkaista pohjoinen rautatie ja päästä Laatokan rannalle. Sitkeiden taistelujen jälkeen kenraali Fedjunitskin osastot murskasivat saksalaisten ryhmittymän ja tuhosivat täydellisesti 2 saksalaista divisioonaa sekä 2 jalkaväkirykmenttiä.

Voipokkalan piiri ja asema ovat jälleen neuvostojoukkojen käsissä. 5.000 saksalaisen sotilaan ruumista jäi taistelun jälkeen viremaan hangelle. Neuvostojoukot saivat suuren sotasaa-
liin.

perääntyminen Itärintamalla jatkuu MOSKOVA! ALAS HITLER!“

RUOTUKAVERUSTEN KESKEN

Keskustelua Suomen kansan yksimielisyydestä

„Nyt se sitten on tää Suomen kansa ihan yksimielistä“.

„Sehän on kiva asia. Mutta mistäs sinä sen tiedät?“

„Ryti ja Rangell ilmoittivat sen puheissaan itsenäisyyspäivänä“.

„Vai jo ne sen nyt ilmoittivat. Olenhan minä sitä jo pitkän aikaa itsekseni tuuminut, että kyllä se pian tulee koko kansa tälle meidän perukan kannalle“.

„Jaa mille kannalle?“

„Sillepä tietenkin, että tästä kirotusta rulljansista on tehtävä loppu ja pian“.

„Ei, hyvä mies, ei sinne päinkään. Ryti ja Rangell sanoivat, että koko Suomen kansa kannattaa ihan yksimielisesti sotaa ja haluaa kuolla viimeiseen mihehen“.

„No peijakas! Ne äijät taisivat laskea leikkiä“.

„Ei, kyllä siitä oli leikki kaukana. Olisitpa vain kuullut, kuinka kiukku-
sesti Rangellkin ähisi ja puhisi, kirotessaan kotoisia myrkyntäjäjä“.

„Mitäs ne kotoiset myrkyntäjäjä sitten on?“

„Ne on niitä, jotka tahtovat sodan lopettamista“.

„No mutta eikös tää Suomen kansa

sitten olekaan yksimielistä, kun toiset tahtoo sotaa ja toiset ei“.

„Olishan se, mutta kun ne kotoiset myrkyntäjäjä lykkäävät sitä rauhan myrkyä niin tuhtomasti, että itseään pääministeriäkin hermostuttaa“.

„Hermostuisi siinä toinenkin polka. En minä vaan tahtois olla sen Rangellin housuissa, kun aina pitää vaan paasata, että kiri, kiri, vaikka helkarin hyvin näkee, ettei me kumminkaan noille polsuille pärjätä, kun Englanti ja Amerikkakin vetää niiden kanssa yhtä köyttä ja kun Hitlerinkin housut on jo alkanet tuisemaan itärintamalla, ja meillä on viimeiset tuutissa. Ja kun niitä „kotoisia myrkyntäjäjä“ on niin vietävästi joka puolella. Tää meidänkin komppania on oikein myrkyntäjäjä komppania, kun kaikkia kenkuttaa niin penteleesti, kun ei pääse kotiin“.

„No kenkuttaahan se kyllä noissa toisissakin komppanioissa. Ja kotoikin kirjoitetaan kaikille pojille vain sitä yhtä ja samaa, että koskahan tämä helvetti loppuu“.

Tähän tyyliin jatkui keskustelu, kunnes ruotukaverukset päättelivät yksimielisesti, että Ryti ja Rangell olivat taas puhuneet „läpiä päähänsä“.

Hitler kostaa kenraaleilleen omien suunnitelmiansa myttyynmenon

Hitler on pannut pois viralta Saksan armeijan tähänastisen ylipäällikön, kenraalisotamarsalkka von Brauchitschin. Kuten muistetaan, saman kohtalon alaiseksi joutui joku aika sitten Hitlerin itärintaman ylipäällikkö, kenraalisotamarsalkka von Bock.

Tämä merkitsee, että Hitler pyrkii tekemään kenraaleistaan syntipukkeja, joiden niskoilta hän tahtoo säilyttää syyn Neuvostoliittoa vastaan aloittamansa onnetoman rosvoretken romahduksesta.

Hitler on nyt päättänyt itse koettaa onneaan sotaherrana, nimittämällä itsensä Saksan armeijan ylipäälliköksi. Mutta itsetietoisilla saksalaisilla kenraaleilla ei ole kovin häävi käsitys uuden ylipäällikkönsä sotilaallisista kyvyistä. Kenraalisotamarsalkka Ritter von LEEB, nykyinen Leningradin rintaman ylipäällikkö, on vuonna 1937 antanut Hitleristä sellaisen murhaavan lausunnon, että tämän miehen sotilaal-

linen näköpiiri ei ulotu tavallisen tusinakorpraalin näköpiiriä kauemaksi.

Saattaa siis arvata, millaisella „luottamuksella“ saksalaiset kenraalit tulevat suhtautumaan uuteen ylipäällikkönsä.

Sanoi..

„Mannerheimin ristejä“, sanoi sotamiehen leski, kun hautausmaasta näki.

„Suomen kansa on yksimielinen ja joka sitä ei usko, se pannaan matalaksi“, sanoi Rangell itsenäisyyspäiväpuheessaan.

„Ai kun meni hukkaan hyvät huimat“, sanoi lapualaiskiho, kun kuuli Saksan armeijan perääntyvän itärintamalla.

„Pitkäisen salama“, sanoi Suomen armeijan kersantti Hitlerin salamasodan „plöröksi“ menosta.

„Minä ei pistä miekka tuppe, en nenkuin ne pärkkele soomalaisella on kaikki tappa“, sanoi „friihärre“ Mannerheim, kun sota alkoi.

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 33

Keskiviikkona, tammikuun 7 pnä v. 1942

Hyvästi, „Suur-Suomi“ Alas Hitlerin kätyrit!

SOTAVUOSI 1942

Sota, jonka loppumista Suomen kansalle on luvattu useampaan otteeseen, ensin ennen elonkorjuuta, sitten ennen talven tuloa j.n.e., jatkuu yhä edelleenkin, herran vuonna 1942. Se tekee säälimätöntä pilaa Mannerheimin y.m. samankaltaisten „profeettain“ ennustuksista.

Me emme rupea ennustelemaan, loppuuko sota edes nyt alkavana vuonna 1942.

Varmaa on vain se, että sota tulee jatkumaan niin kauan, kunnes Hitlerin fascistinen rintama, jonka vasemman sivustan Suomen armeija muodostaa, on murrettu. Sen näkee jo nyt jokainen, jolla on silmät nähdä. Hitlerin sotalaumojen suuri selkäsäuna Leningradin, Moskovan ja Rostovin edustalla, niiden häpeällinen perääntyminen koko itärintamalla, kaikkien suurisuisien rehentelyjen jälkeen, on omiaan avaamaan sokeimman-

kin silmät.

Sotaa ei voita se, jolla on suurempi suu, vaan se, jolla on enemmän moraalista ja aineellista voimaa — tietoisuus asiansa oikeutuksesta, lannistumaton taistelutahto, aseita, vaatteita, raaka-aineita, leipää. Kaikki nämä tekijät ovat Neuvostoliiton ja sen mahtavien liittolaisten Englannin ja Amerikan sekä Hitlerin orjuuttamien Euroopan kansojen puolella.

Kun suurisuisen Hitlerin täy-

tyy nyt nolata itsensä koko maailman silmissä hilpeyttä herättävällä piipityksellä „rintamalinjojen oikaisemisesta“, „hyvässä järjestyksessä perääntymisestä“, „ennakoita valmistettuihin aseisiin vetäytymisestä“ j.n.e., niin se osoittaa vain, kuinka synkkä ja toivoton hänen asemansa on.

Mutta se tietää myöskin n.s. „Suur-Suomen“ hautajaisia. Suunnitelkoon vain Mannerheimin hyvän sään ollessa „rintamalinjojen oikaisemista“ ja „ennakoita valmistetuille uusille asemille vetäytymistä“.

Mutta te sotapojat „siellä jossain“, asetakkiin puetut Suomen kansan miehet, antakaa yhä reippaammin ja rohkeammin kaikua uusi sotahuutonne:

HYVÄSTI, „SUUR-SUOMI“!
ALAS HITLERIN KÄTYRIT!

Sotamies Kalle Juntuselle

Kpk 3/4311 kirjoitetaan Mäntylahdelta:

„Ei tänne ihmeitä ole vesterstynyt, ainakaan minun tietääkseni, paitsi mitä so-
taan tulee. Se on kyllä monen mielen saanut masentumaan. Ja minä myös toivon, että tämä raskas koettelemuksen aika saisi kaikki ylpeämmätkin ihmiset hukan lannistumaan, että he tuntisivat tasa-arvoisuutensa kaikkia kohtaan. Vaikka onhan täällä vielä sellaisiakin perheitä, joihin tämä aika ei ole vielä koskenut yhtään. Ja toisilla on taas täälläkin raskaammat taakat, kuin mitä he kantaa jaksavat.“

KOSKA SE SAKSASTA LUVATTU VILJA SAAPUU?

Hitler on luvannut Suomelle 75 tuhatta tonnia viljaa, tietenkin hänen asiallaan surmansa saaneiden Suomen miesten veren hinnaksi.

Mutta tuo konna on syönyt sanansa tässäkin asiassa, kuten kaikessa muussakin. Mikä sitten pakotti saksalaiset fascistiroistot antamaan tuollaisen petoillisen lupauksen?

Täytyy muistaa, että tuo lupaus annettiin samalla hetkellä, jolloin Witting oli Berliinissä Suomen hallituksen

puolesta allekirjoittamassa n.s. „antikomintern“-sopimusta, jolla Suomi muodollisestikin kahlittiin akselivaltojen ryöstösotaan.

Kysymyksessä oli siis tavallinen hitleriläinen nenästävetotempu Suomen kansan rauhottamiseksi kriittillisellä hetkellä.

Todellisuudessa ovat parhaat palat Suomen hallitusherrain käytettävissä olleista elintarvevarastoista menneet heidän saksalaisten „ystävien-
sä“ suihin.